

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na svetkovinu Svih Svetih
Crkva Krista Kralja na Mirogoju, 1. studenoga 2014. godine.
Liturgijska čitanja: Otk 7,2-4. 9-14; 1 Iv 3,1-3; Mt 5,1-12a;

Dragi vjernici!

1. »Eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda i plemena, puka i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama« (Otk 7,9).

Vídenje iz Knjige Otkrivenja usmjeruje naš pogled prema raj, prema stanju konačne pobjede nad smrću; tamo gdje razlike ne predstavljaju zapreku, jer mnoštvo je sabrano iz svakoga naroda i plemena, puka i jezika. Ništa više ne može spriječiti svece Božje, jer oni ponosno stoje pred Isusom Kristom, odjeveni u bijele haljine s palmama u rukama.

Draga braćo i sestre, Crkva, naša majka, predvečerje Dušnog dana - spomena svih vjernih mrtvih, rasvjetljava svetkovinom Svih svetih. »Onamo u vjeri i mi putujemo, ohrabreni njihovim zagovorom i primjerom« (Predslovlje svetkovine Svih svetih). Na današnji se dan na izvrstan način očituje zajedništvo svih članova Crkve, bratsko zajedništvo između nas i naših dragih koji su prešli granicu smrti. To je otajstvo zajedništva svetih.

Stoga smo se i mi danas okupili u crkvi Krista Kralja na našem Mirogoju, središnjem groblju grada Zagreba. Ovo sveto mjesto, kao i druga groblja diljem Lijepe naše i cijeloga svijeta, ovih dana postaju mjesta znakovitih okupljanja; mjesta na kojima se svjedoči o životu poslije smrti.

O vječnom životu pisao je papa Benedikt XVI. ovako: »Možemo se tek potruditi svojom mišlju iskoračiti onkraj granica vremena u kojem smo zarobljeni i na neki način osjetiti predokus vječnosti koja nije beskrajno nizanje dana u kalendaru, već nešto što ispunja čovjekovo srce nepomućenom radošću, gdje obuhvaćamo cjelinu i cjelina nas obuhvaća. Bit će to poput uranjanja u more beskrajne ljubavi, u kojem vrijeme – prije i poslije – više ne postoji. Možemo si tek pokušati predočiti kako je taj trenutak život u punom smislu, uvijek novo uranjanje u beskraj bića, u kojem smo jednostavno preplavljeni radošću« (Spe salvi, 12).

A u Katekizmu Katoličke Crkve čitamo: »Oni koji umiru u Božjoj milosti i prijateljstvu, i koji su posve očišćeni, žive zauvijek s Kristom. Zauvijek su slični Bogu, jer ga gledaju *kao što jest* (1 Iv 3,2), licem u lice... Taj savršeni život, to zajedništvo života i ljubavi s Presvetim Trojstvom, s Djevicom Marijom, anđelima i svim blaženicima – zove se *nebo*. Nebo je čovjekov krajnji cilj i ostvarenje njegovih najdubljih težnja, stanje najveće i konačne sreće. Živjeti u nebu znači biti s Kristom« (KKC, 1023-1025).

2. Apostol Ivan nam danas poručuje veliku radost: »Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo i jesmo..., I još se ne očitova što ćemo biti... Bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest« (1 Iv 3, 1-2). Papa Franjo nas hrabri ovim riječima: »Vidjeti Boga, biti slični Bogu: to je naša nada. Danas, upravo na dan Svih svetih, a neposredno prije dana Spomena vjernih mrtvih, potrebno je razmišljati o nadi koja nas prati tijekom čitavoga života. Danas i sutra su dani nade« (Propovijed, 1. studenoga 2013.).

Francuski filozof J. Maritain, pišući o ljudskoj osobi naglasio je kako nema uistinu savršenijih osobnosti od svetaca i to zbog toga što su oni u prvom redu tražili Boga i tako pronašli najbolji put vlastitog ostvarenja. Naime, Drugi nas vatikanski koncil podsjeća: ako je Bog zaboravljen i samo stvorenje postaje nerazumljivo (usp. GS, 36).

Svi smo pozvani na svetost, prema riječima svetog Pavla: »Ovo je Božja volja, vaše posvećenje« (1 Sol 4,3). Svetost nije u prvom redu naše djelo, nešto što možemo ostvariti samo svojim snagama. Ona je Božji dar, dar Božje ljubavi. Čovjek je pozvan surađivati s Bogom i sa zahvalnošću prihvatiti Božji dar spasenja. Spasenje dolazi od Boga i Jaganjca njegovog.

Nama putnicima na ovoj zemlji sveci poručuju da je mir, sreću i radost moguće postići i u ovom životu, da je moguće postići svetost uz uvjet da se ne pogriješi put. Put Jaganjca, put Božjeg milosrđa, put obraćenja i pomirenja s Bogom nas čisti od grijeha i usmjerava prema pravom cilju. Dobar životni odnos s Bogom temelj je na kojem se gradi svaki solidan odnos sa samim sobom, s drugima, s društvom i sa svemirom.

Povijest hrvatskog naroda i naše Domovine jasno pokazuje da su upravo naši sveci i blaženici bili promicatelji prave crkvenosti i graditelji pravednijega društva. Oni su nam i danas orijentir, putokaz i nadahnuće u rješavanju teških prilika u koje je zbog neodgovornosti dovedeno hrvatsko društvo. S ovog mjesta pozivam na molitvu za branitelje i s braniteljima. Molimo i za suradnju, međusobno poštovanje i uvažavanje u našem društvu.

3. Dragi vjernici, putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakog čovjeka i to postaje visoko mjerilo redovitog kršćanskog života. Ovdje se dotičemo evanđeoske poruke o blaženstvima. Blaženstva su jednostavno neophodan uvjet za kršćanski život. Ideali koji nam se danas predstavljaju nisu samo stupanj moralne ili vjerske savršenosti, oni su zapravo smjerokazi da se ostane na ispravnom putu. Ako se iz dana u dan ne ostvaruje poziv na siromaštvo duhom i čistoću srcem, na glad i žeđ za pravednošću, kao i druga blaženstva, postoji opasnost da se luta stranputicama.

Ostati na pravom putu znači živjeti ovozemaljski život u zajedništvu s Bogom, slijedeći Isusov primjer. To se očituje dobrotom srca, poniznošću, blagošću i milosrđem, osjetljivošću za pravednost i ljubavlju prema istini, zauzimanjem za mir i pomirenje. Možemo reći da je to iskaznica koja nas kvalificira kao Božje prijatelje; to je putovnica koja nam omogućuje ulazak u vječni život.

Draga braćo i sestre, »ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svog Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njim neće sve darovati?« (Rim 8, 31-32). Bog s nama je Bog za nas. To je naša nada! Danas slavimo veliko mnoštvo svetaca i blaženih, ne samo onih koji su javno proglašeni od Crkve, nego i tolikih nepoznatih svetaca, među kojima su i naši dragi pokojnici, koji nas s ljubavlju i molitvom prate na našem zemaljskom putovanju. U toj nadi posjećujemo ovih dana grobove naših pokojnika. Naši dragi su nam prethodili i čekaju nas na drugoj obali života, tamo ćemo se ponovno sresti.

Danas i tijekom ovih dana dok razmišljamo o životu i zahvaljujemo Bogu za svoje drage pokojne, molimo zagovor Presvete Bogorodice Marije, blaženog Alojzija Stepinca i Svih Svetih, koji već uživaju puninu vječnoga života da i nas na našem putu usmjeruju prema punini života u zajedništvu s Bogom. Amen.